

Az utóbbi tíz évben:

A lakások száma 384 ezerrel nőtt

A KSH lakás-statisztikája

Az ország lakásállománya az utóbbi tíz évben 14 százalékkal — szám szerint 384 000-rel — növekedett, s jelenleg 3 millió 142 ezer családi otthonban laknak — a KSH lakásstatisztikája szerint. Ennél számottevően több lakás épült ugyan, de az elavultság miatt lebontott, illetve egyéb okok miatt megszünt lakások száma is jelentős volt. Egyébként a lakásépítkezés az elmúlt tíz évben a vidéki városokban volt a legnagyobb mértékű, itt a lakások száma 30 százalékkal nőtt; Budapesten 17 százalékos, a községekben viszont alig 7 százalékos a fejlődés.

A statisztika hű képet ad az utóbbi tíz évben épült családi otthonok korszerűségéről is. Jellemző adat például, hogy a kényelmet alig biztosító egyszobás lakások aránya tíz év alatt 61 százalékról 46 százalékra csökkent, ugyanakkor a kétszobásoké 32 százalékról 43 százalékra, a három és több szobásoké 7 százalékról 11 százalékra emelkedett. Az 1960 és 1970 között létesített lakások háromnegyed része két- és többszobás. Figyelemre méltó ugyanakkor, hogy a budapesti lakásállománynak csaknem a fele egyszobás, és itt a legalacsonyabb a kétszobás családi otthonok

aránya is: 35 százalék az országos 43 százalékkal szemben.

A lakásviszonyok javulását jelzi egy másik adat is: az utóbbi évtizedben a népesség — mintegy 4 százalékos — növekedését több mint háromszorosan haladta meg a lakásállomány gyarapodása. Ennek megfelelően csökkent a „házon belüli” zsúfoltság: a száz családi otthonra jutó lakók száma az 1960. évi 439-ről 326-ra mérséklődött. A szobánként számított laksűrűség alakulására is a lakáskörülmények fejlődését bizonyítja: a száz szobára jutó személyek száma országos átlagban 236-ról 198-ra csökkent; a legnépesebbek az egyszobás lakások, ahol száz helyiségben 296 személy lakik.

Tovább javult 1960 óta a lakások közmű-ellátottsága is. A villannyal felszerelt otthonok száma 826 000-rel nőtt, s ma már a lakások 91 százalékában van villanyvilágítás; a hálózati ivóvizet használó családok aránya csaknem megkétszereződött — országosan 36 százalékra növekedett — 210 000-rel emelkedett a gázalattal ellátott lakások száma, s arányuk eléri a 16 százalékot, a családok 34 százaléka pedig palackgázt használ.

Változó képlet

Becsöngetéstől kicsöngetésig harmincketten ülnek a nyolcadik osztályban Pusztamérgesen. Egy keréken fordul az eszük, akár Gorkijról kérdezik őket, akár a kúp felszínét számítgatják a százegyedik számtanórán. Eddig különösen egyetértettek abban, hogy mindig az a legnehezebb kérdés, amit éppen akkor kérdez a tanár. Most rájöttek, hogy van ennél nehezebb is: felnőtt sorsukról dönteni tízennégy éves fejjel. Ez a legnehezebb.

Az ernégyzetpi plusz erpísz... az alkotó közös összefogással egy-kettőre a táblára kerül, de órák után, amikor én kérdezem őket, vége az összhangnak. Ahányan vannak, annyiféle választ adnak. Most a képlet is változó. Egyiknél fő szorzó csak annyi, hogy ezt szeretem, a másiknál sokkal materialisabb tényező: itt fizetnek jobban.

Azt kérdezem tőlük, hogy pályáznak az iskola után.

ragasztó műsort, amíg levelet nem írt az Urániába. Lencsét kért, csiszolatta, rakosgatta. Úgy látszik, aki abba egyszer belenéz, nincsen menekvés. Belépett a csillagászok baráti körébe, eljött látogatába a szegedi-ekhez, hozza-viszi a posta a leveleket Bajára is, amíg megszületik a döntés: egyelőre optikus lesz. Ha valami pályamódosítás nem jön közbe, úgy gondolja, innen egyenes út vezet a csillagok tudományáig.

Süli Lacit az a dicsőség érte, hogy eleven fizikaórát tarthatott a telefonról. Mindene ez az ide-oda beszélő szerkezet. Egyet csinált is már magának állítólag, ennélfogva mi sem természetesebb, mint az, hogy a Puskás-féle híradástechnikai iskola az álmok álma. Mert szereti a gépeket és a műszereket.

A gépek másokat is csalogatnak.

Nemes Imre azért megy vasútgépeszre, hogy a végén mozdonyvezető lehessen. Minél nagyobb a mozdony, annál jobb. Oda kell az ember! — azt mondja. A vasúthoz egyébként generációk óta tartó hagyományok kötik a családot.

Az orvos lányát is hazulról hozott érdeklődés indítja az egészségügyi szak-középiskolába. Padszomszédját pedig az a szándék, hogy a barátjának együtt próbáljanak szerencsét. Legföljebb orvos lesz az egyik, asszisztens a másik. Harmadik is csatlakozik a gondolatához, de ő Makóra megy, és betegek ápolója szeretne lenni.

Embereit kereste, és meg is találta a nyolcadikosok között a helybeli áfész is. Az egyik fiú vasbolton lesz, egy kislány az élelmiszerboltba megy, a másik kislány pedig a vendéglőt választotta. Főlszolgálo lesz.

Fodor Jani nekilódult szavakkal sorolja az indokokat: azért megy a vasboltonba, mert valaki a rokonságból volt már tüzépes, és ott is jól lehetett keresni. Kicsit kacskaringós az érvelés, de a végén azért érthető. A cukor, só és friss kenyér majdani kézbe adója nem tud ilyen kézenfekvő magyarázatot adni, szerényen, magabiztosan csak ennyi a válasza: én azt a munkát szeretem.

Kisebfbajta hadsereg indul Halasra. Szerkezetlakatosok, forgácsolók, hegesztők lesznek három év múlva a Ganz-gyár műhelyében. Példa csak annyi volt előttük, hogy tavaly még lányokat is fölvettek ide. Jólesett viszont nekik, hogy

külön autóbust küldött a gyár értük, nézzék meg, mennyire szép élet a lakatos élet. Keresni is lehet — és csak gépekkel szabad dolgozni!

MEGLEPETÉSEK

Hódít a textiles szakma is. Balogh

Imre szeme nem a tévé mutatta távcsöveken és csillagokon akadt meg, hanem egy szövőgyár szép kendőin, és cifra szőnyegein. Azóta szent az elhatározás benne. Jut szövőnő a jutáru gyárba is, a textilművekbe is, de Szélpál Editnek éppen innen jött vissza a papírja. Mindenképpen szakmát szeretne tanulni pedig.

Aki nem tanul semmit, az hivatalosan nem megy sehova. Amikor mind a nyolcan fölálltak, kezdték nem érteni. Mit csinálnak ennyien otthon? Kórusban mondták, hogy a tévész az ő kenyéradójuk. Egyik azt mondja, csak ládákat fog hordani a többi a gyümölcsösben dolgozik majd. Azt mondják, ott jó a levegő. Azt elfelejtettem megkérdezni, megfordult-e a fejükben, hogy szakma is lehetne a mezőgazdaság, de úgy látszik, nem jutott eddig a gondolat.

Ez okozta az első meglepetést nekem. A híres borok földjéről senki nem megy se borásznak, se szőlésznek, képzett kertész, mezőgazdász se akar lenni senki. Ide is kellene pedig az okos ember.

A másik meglepetés még szomorúbb. Aki valamiképpen tanulni megy, abban már most erős az elhatározás, hogy szülőfalujába nem tér vissza. Az a kettő sem említi a visszatérést, aki tanárnak készül, az se, aki orvos akar lenni.

Minden gyerek buzgó elhatározását tiszteletben kell tartanunk. Többségük már hivatalos értesítést is kapott, hogy a választott pályája ajtaja nyitva várja. De arra azért számíthatnak, hogy jó páran visszatérnek még ide felnőtt fejjel győrközni. Tizenkét éve végzett fiatalemberrel találkoztam az utcán. Olyan messze indult annak idején, hogy megkeresni is nehéz lett volna. Itthon van most, itthon is marad. Már házat is épített. Olyan egyszerű, nyugodt magyarázatot mond, hogy költeni se lehetne különben.

— Szépen megélek itthon is, és legalább itthon vagyok.

Horváth Dezső

Lenin- emlékplakettek átadása

A marxizmus-leninizmus kiváló oktatóinak, valamint a legkülönbözőbb pártoktatási tanfolyamok élen járó vezetőinek immár harmadik éve ítéljük oda munkájuk elismeréseként az MSZMP KB által alapított Lenin-emlékplaketteket. Szombaton, a budapesti pártbizottság marxizmus-leninizmus esti egyetemén az egyetem oktatóinak adtak át bensőséges ünnepségen Lenin-emlékplaketteket. Kurucz István, az egyetem igazgatója ezúttal 16 pedagógusnak nyújtotta át munkájuk elismeréseként a megtisztelő emlékplakettet. Ezt követően az esti egyetem 21 oktatója — akik tíz esztendőre tanári kar tagjai — kapta meg az intézményben 1968-ban alapított „kitüntetéses diplomát”, amelyet az 500 fős tanári gárdából eddig több mint félszázan mondhatnak magukénak. (MTI)

Ünnepség a vízügyi igazgatóságon

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságon tegnap ünnepelték meg a tavalyi munkában elért eredményeket. Kakuk Istvánnak, az igazgatóság pártbizottságának elnökének megnyitóját után Forgó László igazgató tartott beszédet, melyben értékelte az igazgatóság dolgozóinak munkáját és az elmúlt év eredményeit. Az 1970-es évben végzett jó munkáért az Országos Vízügyi Hivatal elnöke és a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezete oklevéllel tüntette ki az igazgatóságot.

A megyei pártbizottság, tanács és a szakszervezetek nevében Juhász József, a megyei pártbizottság tagja, az SZMT vezető titkára köszöntötte a megjelenteket, majd Dezső Sándor, a ME-DOSZ titkára szólt fel. Részt vett az ünnepségen dr. Paczúk István, a Csongrád megyei tanács vb-elnöke, helyettese és Takács János, a városi tanács vb-osztály-vezetője is.

Bencsik Béla, az Országos Vízügyi Hivatal főosztály-vezetője a *Vízgazdálkodás kiváló dolgozója* cím elnyerését tanúsító oklevelet adott át dr. Szakács András osztályvezetőnek, Kurucz Gyula csoportvezetőnek, Papp Gyula építészvezetőnek és Tóth János kubikosnak. Harmincan a *Kiváló dolgozó* kitüntetésben részesültek, emellett 65 ezer forint pénztutalmat osztottak szét a dolgozók között.

A tavalyi évben végzett kiváló munkáról tanúskodik az is, hogy az igazgatóság szegedi szakasz mérnöksége és építészvezetősége, valamint a hódmezővásárhelyi szakasz mérnöksége élizem címet kapott. Kívülük még az igazgatóság három egysége bizonyult méltónak kitüntetésre. A szegedi gépüzem, a szentesi és a szarvasi szakasz mérnöksége a *Szocialista munka üzeme* lett.

Emlékünnepség

Szekszárdon — az első űrrepülés 10. évfordulója alkalmából — tegnap emlékünnepséget rendezett a TIT Tolna megyei szervezetének csillagászati szakosztálya. Az ünnepi esten megemlékeztek Jurij Gagarinról, a világ első asztronautájáról és Ciolkovszkijról, a rakétakutatás nagy úttörőjéről, méltatták a szovjet űrtudomány eredményeit.

Aranyérmes úttörők díszbemutatója

Az úttörőmozgalom meg-
alapításának 25. évfordulója alkalmából rendezett városi kulturális szemle aranyérmeseinek és -oklevelesei-
nek részvételével díszbemutatót rendeztek tegnap délután 3 órai kezdettel Szegeden, a Bartók Béla Művelődési Központban. Gazdik Gyula, városi úttörőtűtár üdvözlő szavai után az Úttörőház vonózenekara adott műsort, majd a Mező Imre iskola szavalókórusa, Horti Viktória (hegedű), Balogh Péter (ének), a Rózsa Ferenc iskola kamarakórusa, Andó Agota (szavalat), Fekete Mária (zong-

ra), Murányi László, Murányi Eva és Nagy Márta (hangszertrio), a tanárképző főiskola 1. számú gyakorlóiskolájának éneklőcsoportja Nagy Márta (zongora), Rozsi Olga (próza), Tóth Mária (ének), Tóth Erika (hegedű), a tanárképző főiskola 1. számú gyakorlóiskolájának kamarakórusa, Nagy András, Dániel József és Varga István néptánc-csoportja, valamint a tanárképző főiskola 1-es számú gyakorlóiskolájának Bartók Gyermek-kórusa lépett a pódiumra. Az aranyérmes és aranyokleveles úttörők díszbemutatója nagy sikert aratott.

A Don Carlos felújítása a színházban

Takács László felvétele

Igazi premierhangulat uralkodott pénteken este a szegedi színházban. A Don Carlos felújítása valóban színes premiernek számított. Nemcsak a sikert tekintve, hanem a produkció intenzitását nézve is. A zsúfolásig megtelt nézőtér — akárcsak egy bemutató — forrón ünne-

pelte a művészeket, mindekenél is a felújításban először bemutatkozó három művészt: Szalatsy István karmestert, Réti Csabát Don Carlos és Gyimesi Kálmánt Posa márkí alakítását. Képünk a három művész az előadás szünetében. Baloldalt Gyimesi Kálmán.